794/08

Den 9. april 2008 blev i sag nr. 72.779:

xxxxx xxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Forsikringen giver ret til udbetaling for varigt mén på 5 % eller derover.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke i sig selv har medført et varigt mén på 5 % eller derover.

Den 27/1 2006 anmeldte klageren, at hun i forbindelse med let dans under en julefrokost den 2/12 2005 forvred sit venstre knæ. Af anmeldelsen fremgår det, at klageren i november 2003 havde revet korsbåndet i samme knæ over, hvilket hun var blevet opereret for i 2004.

Det fremgår af sagen, at selskabet i 2005 betalte erstatning for varigt mén efter ulykken i 2003 svarende til en méngrad på 5 %. Udbetalingen skete på baggrund af en invaliditetsattest, som et andet forsikringsselskab havde indhentet med henblik på vurdering af klagerens méngrad.

Til brug for vurdering af klagerens méngrad efter uheldet i 2005 henviste selskabet klageren til undersøgelse hos G.B., speciallæge i ortopædisk kirurgi. Af erklæringen dateret den 3/9 2007 fremgår bl.a.:

"**RESUMÉ**
38-årig kvinde pådrog sig vridtraume af venstre knæ den 02.12.05. Blev herefter henvist til N. sygehus, der blev lavet MR-skanning, der viste følger efter tidligere korsbåndsrekonstruktion og en medial meniskskade. Der fandtes ved klinisk undersøgelse løshed af forreste korsbånd. Der blev lavet re-operation den 13.06.06, hvor den mediale menisk blev stiftet på. Der blev lavet et nyt korsbånd med patellagraft. I efterforløbet har skadelidte fortsat haft en del gener på indersiden af knæet, hvorfor der den 30.10.06 blev lavet en re-knæartroskopi, der viste en medial plica samt lidt arvæv foran forreste korsbånd. Korsbåndet holdt og den mediale menisk var vokset på. Skadelidtes gener er nu murren til smerter konstant i venstre knæ. Kan ikke ligge på knæet, ikke gå i hug og løbe længere. Har igangsætningsgener i knæet. Er træt i knæet om aftenen. Ved objektiv undersøgelse findes 2 cm muskelatrofi 10 cm over patella på venstre side sammenlignet med højre. Knæet stabilt, men ømhed sv.t. mediale ledlinie samt nedsat følesans fortil og lateralt på knæregionen.

KONKLUSION
Der er følger efter ulykkestilfældet som ovenfor beskrevet. Der er overensstemmelse mellem klager og objektive fund. Der er gået 14 mdr. siden re-operation og knapt 2 år efter skaden, hvorfor et slutresultat bør kunne afgøres.
På nuværende tidspunkt er det ikke muligt med yderligere behandlingsmæssig revision i sagen. **Arbejdsmæssig prognose**: skadelidte har fået en re-ruptur af sit forreste korsbånd i forbindelse med skaden, har derudover også fået en skade på mediale menisk med afrivning af hele denne. Er nu opereret 3 gange i sit venstre knæ og har begyndende gener som tegn på slidgigt i dette knæ, og det muligvis på længere sigt blive nødvendigt med yderligere operativ behandling."

Efter modtagelse af speciallægeerklæringen meddelte selskabet ved skrivelse 2/10 2007, at selskabets lægesagkyndige havde vurderet, at klageren havde en samlet méngrad på 8 %. Da hovedparten af generne i knæet imidlertid skyldes korsbåndsskaden i 2003, var klageren ikke berettiget til ménerstatning.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning for det anmeldte ulykkestilfælde i 2005. Til støtte herfor anfører hun bl.a.:

"**Tidligere**:
I 2004 fik jeg nyt korsbånd i venstre knæ. Efterfølgende været velbefindende og smertefri og har dyrket boksetræning og styrketræning samt løb.

Nuværende:
Den 2. december 2005, ved en firmajulefrokost, fik jeg et vred i venstre knæ i forbindelse med dans.

Den 13. juni 2006 fik jeg endnu et nyt korsbånd i venstre knæ. Desuden var der en stor buckethandlelæsion af menisk som blev stiftet med 4 pile. Altså både en korsbåndskade og meniskskade.

Den 30. oktober 2006 foretages en re-knæartroskopi grundet store smerter og gener i knæet. Her findes en stor medial plica og en globulusdannelse foran det forreste korsbånd. Begge fjernes.

Der er nu gået næsten 2 år siden skadesdato og jeg har konstante smerter i mit venstre knæ. Nogle dage mere end andre. Hvis jeg har gået meget på arbejde, ligger jeg med benet højt hele aftenen.

Jeg kan ikke ligge på venstre knæ eller gå i hug, et virkeligt irritationsmoment når jeg henter noget nederst på hylder og i skabe.

Har dødshedsfornemmelse lateralt for arrest midt på knæet.

Kan ikke løbe mere. Har daglige låsninger ved hurtige drejninger og igangsætningsproblemer.

Kan ikke mere deltage i boksetræning eller løb som jeg kunne før.
...
Jeg mener, at ménet burde ligge på 8 % (korsbånd, D.2.7.11) + 5 % (menisk D.7.7) = 13%. Derfra skal trækkes 5 % som jeg har fået udbetalt i forbindelse med tidligere korsbåndsskade. D.v.s. mit mén er 8 % og burde udbetales."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/11 2007 bl.a.:

"Vore læger anfører, at der objektivt er tale om perioder med moderate smerter og gener, og i perioder med lette smerter og gener. Der kan være aflåsningslignende tilfælde, men uden decideret knæsvigt. Korsbåndet er re-opereret med godt resultat, uden sideløshed eller skuffeløshed. Baghornsmenisken er fastgjort med pile og skulle være normalgjort. Der er p.t. et moderat muskelsvind på 2 cm.

Gener af denne art er ikke direkte beskrevet i Arbejdsskadestyrelsens méntabel, og lægerne har derfor som udgangspunkt, bedømt skaden til 5 % mén, som under tabellens punkt D.2.7.10, eller højst til 8 %, som under tabellens punkt D.2.7.11.

Da der i sagen er tale om 5 % mén, fra en tidligere korsbåndsskade med følger, vil der ikke komme erstatning til udbetaling, idet mér-mén højst vil kunne ansættes til 3 %, for hvilket der ikke ydes erstatning for.
...
I klagen gør forsikrede opmærksom på, at hun også vil have selvstændig erstatning for læsion af menisk i samme knæ. Vi skal hertil anføre, at der ikke efter praksis ydes erstatning pr. diagnose, men at erstatning gives efter et samlet mén - funktionstab, dog fratrukket for forudbestående lidelse/invaliditet.

Af styrelsens praksis for multiple skader, hvor der er fælles symptomer, vurderes det samlede mén til at være mindre end summen af de enkelte mén. Det er i denne sag ikke muligt at vurdere hvilke følger der stammer fra henholdsvis korsbåndet eller menisken. Skader i

samme knæ for disse legemsdele har fælles symptomer, dvs. der er tale om overlapning, og det er derfor ikke muligt medicinsk at vurdere, hvilke symptomer der er forårsaget af hvilken skade. I sådanne situationer må der derfor foretage en skønsmæssig vurdering af det samlede funktionstab uden at angive præcis, hvilke symptomer der kommer fra hvilken skade. ...

Der er tale om en korsbåndsskade der allerede er ydet erstatning for. Det nye som er tilkommet, er en mindre læsion i baghornsmenisken. Menisken er ikke fjernet eller på anden måde ødelagt, men renset og repareret. Samlet set er der i dag beskedne objektive lægelige følger efter begge knæskader. Disse følger kan højst efter styrelsens praksis sættes til 8 %, som endda er højt sat, når der henses til, at det drejer sig om et næsten normalt knæ, med subjektive gener.

Med fratrækning af gener fra en nylig forudbestående korsbåndsskade på samme knæ på 5 % mén, vil denne skadens følger ansættes til under 5 %, for hvilket der ikke gives erstatning for. Vi ønsker derfor at fastholde vores afgørelse at skadens mén til under 5 %."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til udbetaling ved en invaliditetsgrad på mindst 5 %.
...
Hvis invaliditetsgraden ikke kan fastsættes efter dm nævnte méntabel, fastsættes invaliditetsgraden på grundlag af skadens medicinske art og omfang, uden hensyntagen til forsikredes erhverv.
...
En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til udbetaling og kan ikke bevirke, at invaliditetsgraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede."

Nævnet udtaler:

Den tegnede forsikring udløser erstatning, hvis ulykkestilfældets følger har medført méngrad på 5 % eller derover.

Efter sin gennemgang af sagens lægelige akter finder nævnet det ikke godtgjort, at det anmeldte ulykkestilfælde, der skete den 2/12 2005, i sig selv medførte méngrad på mindst 5 %.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Da nævnet således ikke finder grundlag for at pålægge selskabet at udbetale erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson